

mellem Handelen og Administrationen medfører, vil der af sig selv komme mere Ro i Sindene.

Jeg har noget haft Følelsen af under den Debat, der har været, navnlig i Bladene, men til Dels ogsaa ved, hvad der er kommet frem paa Møderne, at man ikke gør sig klart, at der i Loven ligefrem er fastsat, at der skal være en endelig Adskillelse mellem Administrationen og Handelen. Lovens § 23 fastsætter, at der skal være en Chef for Handelsforretningerne, og de Handelsforretninger, som altsaa skulle henlægges under denne Chef, ere i § 23 angivne under 4 Litra, som a. Køb af Varer, der udsendes til Kolonierne, b. Salg af de derfra hjemsendte Produkter, c. Handelsomsætningen ved Kolonierne i Grønland og d. Besejlingen af de grønlandske Kolonier. For de to sidste Omraader er det imidlertid yderligere i Loven bestemt, at de indtil videre skulle forblive under Administrationen, men ved en kgl. Anordning, som skal udstedes senest 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden, blive de endelig at henlægge under Handelen. Der er i saa Henseende ikke Spørgsmaal om, at Ministeriet skulde kunne lade være med at foretage den endelige Adskillelse. Jeg har af det, der har staaet i Bladene, og til Dels af det, der er sagt paa Møder, haft en Følelse af, at man mente, at hvis det kom til at ligge rigtig tydeligt og klart for Ministeren, at der var noget uheldigt i denne Ordning, kunde Ministeren lade være at gennemføre den. Det kan Ministeren ikke, dertil udkræves Forandring i den for næsten 3 Aar siden vedtagne Lov, og jeg tror ikke, det vil være heldigt i Øjeblikket at gaa til en Forandring af de da vedtagne Bestemmelser, saa meget mindre som det maa siges, at de ikke have været prøvede, ja hvad mere er, fordi de Erfaringer, som det har været muligt at indhøste i den Tid, der er gaaet, ikke kunne benyttes til nogen som helst Vejledning paa dette specielle Omraade. Thi er der noget, der efter min Mening er uheldigt, er det dette, at i de næsten 3 Aar, der ere gaaede, have de to Omraader, Handelsomsætningen ved Kolonierne i Grønland og Besejlingen af de grønlandske Kolonier, selv om de formelt endnu høre under Administrationen og maa være paa dens Regnskab o. s. v., dog til en vis Grad berørt Handelen, og det har derfor været nødvendigt, at Handelschefen her var noget bestemmende. Dette har maaske medført, at der er kommet et mindre heldigt Forhold til

Stede mellem Handelen og Administrationen. Netop fordi man i de Aar, der ere gaaede, har haft en Sammenblanding, har det ikke været klart bestemt, hvad der hører under den ene, og hvad der hører under den anden. Jeg har det Haab, at Sindene, naar vi nu i Løbet af forhaabentlig ikke mange Uger blive endelig færdige, og den kgl. Anordning kan blive udstedt, ville falde i Ro. Der bliver da nemlig fastsat bestemte Regler for, hvad der skal fremgaa ved Samarbejde mellem Handelschefen og Direktøren, hvad Direktøren alene kan afgøre, og hvad Handelschefen alene kan afgøre — jeg taler kun om de to under Litra c og d nævnte Forhold. Jeg er, som sagt, tilbøjelig til at tro, at naar den endelige Ordning og Adskillelse ere foretagne, vil der komme mere Ro over Forholdene, og det skulde glæde mig meget, om det virkelig skulde vise sig at blive Tilfældet.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) i, at der ikke er nogen Anledning til, og at der ikke vil opnaas noget ved at faa en ny Kommission om de grønlandske Forhold. Jeg er noget tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem i, at der er Mulighed for ved Udsendelse af en enkelt Mand til Grønland at faa mere sikre Oplysninger og at faa samtlige Forhold tagne mere i Betragtning. Men Spørgsmaalet har ikke været nævnt for mig i Finansudvalget, saa jeg har ikke, før det ærede Medlem nu forleden nævnede det, haft Lejlighed til at tænke over det. Det er muligt, at man ved at sende en Mand op til Grønland — han maatte antagelig blive der et Par Aar eller saadant noget — kunde faa mere Kendskab til, hvorledes Forholdene have udviklet sig, end paa anden Maade. Jeg gør i saa Henseende opmærksom paa, at man vistnok ogsaa med Rette kan og vil og bør kræve, at de grønlandske Kommune- og Landraad, som først for nylig ere valgte, komme til at virke, og at den Mand, der eventuelt skulde sendes derop, da i hvert Fald maatte komme derop paa et Tidspunkt, hvor de grønlandske Kommuneraad enten havde holdt eller holde Møder, saa at han ogsaa vil være i Stand til at indhøste Erfaring med Hensyn til Grønlændernes Ønsker paa alle de Omraader, der med Rette kunne siges at interessere Grønlænderne. Det maa vel erindres, at man ikke maa vente sig alt for meget paa en Gang i Retning af Grønlændernes kulturelle Udvikling. Det vil sikkert tage lang Tid, Rækker af Aar, inden